

Időkapszula elhelyezése, faültetés

Iskolánk 90 éves évfordulója alkalmából szervezett rendezvénysorozat zárónapján az épület előtt idő kapszula elhelyezésére került sor.

A tanulók ünneplőbe öltözve, szívükben izgatottsággal telve sorakoztak fel az iskola előtt, majd az induló felcsendülésével és az iskolazászló ünnepélyes bevonulásával kezdetét vette a megemlékezés.

Závogyán Judit intézményvezető asszony köszöntötte a vendégeket, és elmondta beszédében, hogy mennyire fontos általában véve az évfordulók megünneplése, így intézményünk 90 éves múltjára való visszatekintés is. Hangsúlyozta az idő kapszula jelentőségének lényegét a tanulók számára, hiszen azok a fiatalok, akik 50 év múlva nyitják fel a ma diákjainak üzeneteit, egyfajta ízelítőt kapnak a 2016/2017-es tanév szellemiségéből, iskolatörténetéről és valójában erről a korról.

Ezután Nyemcsok János polgármester úr köszöntötte az egybegyűlteket, és elmondta, hogy intézményünk 90 éves fennállása tiszteletre méltó, és bízik abban, hogy 10 év múlva a 100. évforduló legalább ilyen ünnepélyes keretek között lesz majd lebonyolítva.

Závogyán Judit intézményvezető asszony és Nyemcsok János polgármester úr elhelyezte az osztályok üzeneteivel és az évkönyvvel megtöltött idő kapszulát, hogy őrizze azt fél évszázadon át az utókor számára.

Az ünnepség utolsó mozzanata annak a platán fának az elültetése volt, amely egyenes törzssel, az idő nek ellenállva és tisztelettel fogja majd őrizni a tövében, a föld mélyén nyugvó idő kapszulát. Miközben a fa új, méltó helyére került, az iskola lelkes énekszóval köszöntötte azt.

Az iskolazászló levonulásával ért véget a mindenki számára emlékezetes ünnepély.

Kis István Mihály:

Platán alatt megpihenve

Platán alatt megpihenve
Látom múltam ellibbenve.
A fám óriás lett mára,
Titkokat rejt minden ága.
Árnyékának hús nyugalma
Nekem nyújtott szép jutalma.

Amikor még kis srác voltam,
Lelkes szívvel ott daloltam.
A szörnyeteg volt a rontó,
Tündérmeséket lebontó,
Téli ködben nagyot mondó!

Mára bizony felnőttem én,
Erre járok, utam kemény;
Gyermekévek szép emléke
Pergő elmém új vendége.
Itthon vagyok árnya alatt,
Hiába von körém falat
Enyészet és kongó bánat!
Nézem kedves, szelíd fámat.
Várom új dalt, vidámságot,
El nem múló ifjúságot.